

РЕЗОЛЮЦІЯ

Міжнародної науково – практичної конференції «Аграрна політика України в Умовах глобальних продовольчих та фінансово – економічних викликів»

(20 – 21 жовтня 2016 року, м.Київ)

Міжнародна науково–практична конференція «Аграрна політика України в Умовах глобальних продовольчих та фінансово–економічних викликів» організована та проведена на базі економічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України відповідно до Плану проведення міжнародних та всеукраїнських конгресів, форумів, науково–практичних конференцій та семінарів молодих учених і студентів у 2016 році від

Конференція спрямована на вирішення актуальних проблем ефективного розвитку аграрного сектору на основі єдності економічних, фінансових, соціальних та екологічних інтересів суспільства для стабільного забезпечення населення країни якісним, безпечним, доступним продовольством та промисловості сільськогосподарською сировиною; активізація діяльності у напрямі пошуку та розробки новітніх підходів до стимулювання розвитку вітчизняного аграрного виробництва в умовах світової продовольчої кризи.

У роботі конференції взяли участь близько 135 науковців та практиків з різних регіонів України, а також зарубіжних вчених з Грузії, Федеративної республіки Німеччина, Нідерландів, Словацької Республіки, Республіки Польща, Чеської Республіки, які представляють вищі навчальні заклади:

Георг – Август Університет Геттінгену (Німеччина)

Центр енергетичних і екологічних наук, Університет м.Гронінген (Нідерланди)

Словацький аграрний університет, м.Нітра (Словацька Республіка)

Варшавський університет наук про життя (Республіка Польща)

Банківський університет, м.Познань (Польща)

Тбіліський державний університет (Грузія)

Університет Менделя, м.Брно (Чеська Республіка)

З української сторони у роботі конференції взяли участь представники 42 науково – дослідних установ, вищих навчальних закладів, державних та місцевих органів влади, фінансових установ, серед них:

Міністерство аграрної політики та продовольства України;

Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України;

Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів;

ННЦ «Інститут аграрної економіки НААН України»;

ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»;

Центр Громадської спілки «Аграрний союз України»;

Інститут підготовки кадрів Державної служби зайнятості;

ДП «СЕТАМ»;

Федерація Професійних Бухгалтерів і Аудиторів України;

Житомирський агротехнічний університет;

Інституту вищих керівних кадрів Національної Академії державного управління при Президентові України;

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені П. Василенка;

Київський національний торговельно економічний університет;

ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”;

Подільський державний аграрний технічний університет;
ВП НУБіП України "Ірпінський економічний коледж";
Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут";
Вінницький національний аграрний університет;
Інститут біоенергетичних культур і цукрових буряків НААН України;
Одеський національний економічний університет;
Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського;
Інститут овочівництва і баштанництва НААН України;
Уманський національний університет садівництва;
Львівський національний аграрний університет;
Державний університет телекомунікацій.

Наведені дані свідчать про високий науковий рівень конференції, широкі міжнародні і міжвузівські зв'язки, посилення інтеграції науки і практики, взаємне збагачення різних наукових шкіл щодо формування ефективного соціально спрямованого аграрного сектору економіки держави, здатного задовольнити потреби внутрішнього ринку та забезпечити провідні позиції на світовому ринку сільськогосподарської продукції та продовольства на основі закріплення його багатокладності, розвитку інтеграційних процесів та їх трансформації до міжнародних стандартів ведення бізнесу.

Конференція працювала за такими напрямками:

- Аграрна політика в умовах глобальних викликів;
- Фінансове та банківське забезпечення, податкове регулювання і страховий захист підприємств аграрного сектору економіки України;
- Біржова діяльність на фінансових та товарних ринках;
- Бухгалтерський облік, контроль і аудит в умовах розвитку економічної інтеграції;
- Менеджмент, маркетинг, логістика та ЗЕД.

За результатами обговорення доповідей конференція постановляє.

1. Схвалити основні результати наукових доповідей учасників конференції, відзначити їх актуальність, ґрунтовність, наукове та практичне значення, а також високу якість, новизну та глибину досліджень.

2. Вважати позитивним розвиток зв'язків споріднених ВНЗ України та зарубіжжя, професіоналів–практиків щодо обміну науковими результатами в аграрному секторі за умов інтеграційних процесів та досвідом практичного впровадження.

3. Підтримати діяльність науково–педагогічної спільноти, представників державних та місцевих органів влади, підприємницьких структур в розвитку аграрного сектору на основі єдності економічних, фінансових, соціальних та екологічних інтересів суспільства.

4. Здійснювати і надалі наукову та методологічну підтримку розвитку аграрного сектору економіки України шляхом підвищення ефективності функціонування.

5. Рекомендувати проведення науково–практичної конференції за заявленими напрямками наукових досліджень на базі Національного університету біоресурсів і природокористування України.

6. Активізувати роботу стосовно розширення географії учасників конференції шляхом проведення спільних, наукових заходів з ВНЗ, науковими установами та підприємствами України, ближнього та дальнього зарубіжжя.

7. Вважати за доцільне рекомендувати наступні заходи:

- запровадження державного контролю за проведенням заходів щодо збереження і відтворення родючості ґрунтів та економічного стимулювання власників землі, землекористувачів і орендарів земельних ділянок за підвищення родючості і поліпшення їх екологічного стану та санкції при погіршенні цих показників;

- проведення систематичних ґрунтових обстежень та моніторингу земель. Так, ст. 54 Закону України (від 19.06.2003р. №962-IV) «Про охорону земель» визначено, що суцільне ґрунтове обстеження має проводитись через кожні 20 років (останнє таке обстеження проводилось у 1983р). Важливо забезпечити й постійний моніторинг земель, який би відображав реальний стан земель, оскільки агрохімічні обстеження мають обмежені можливості;

- формування інституту обмежень у землекористуванні, пов'язаному з охороною земель, та забезпечення екологічної збалансованості територій. З метою уникнення подрібнення земельних ділянок сільськогосподарського призначення під час їх успадкування необхідне встановлення мінімального розміру такої ділянки, яка не підлягає поділу;

- створення міцного економічно активного середнього класу землевласників, здатного раціонально та ефективно використовувати земельний потенціал;

- при розробці фінансово – економічного механізму дотримуватися принципів відповідності механізму прийнятій урядом політиці розвитку галузі, адекватності механізму фінансовій забезпеченості і можливостям бюджетної підтримки галузі, несуперечливості застосовуваних методів та інструментів, ефективності механізму;

- сприяти активізації механізму фінансового регулювання аграрного сектору в умовах інтеграції України до світового економічного простору, що реалізується методами бюджетно-податкового, грошово-кредитного та цінового регулювання, використовуючи в стимулюючій або в обмежувальній формі бюджетне фінансування, пільгове оподаткування, кредитну підтримку та цінову регуляцію;

- здійснити оцінку впливу аграрної політики на фінансове забезпечення сільськогосподарських підприємств та запропонувати комплекс заходів з боку держави і банківської системи, спрямованих на розвиток системи взаємодії з аграрним сектором економіки;

- забезпечити сприятливі умови суб'єктам господарювання для достатнього доступу до джерел зовнішнього фінансування;

- стимулювати розвиток інститутів спільного інвестування і недержавних пенсійних фондів шляхом: перегляду чинного законодавства, що регулює діяльність зазначених суб'єктів, здійснення реформ з метою вдосконалення інфраструктури ринку;

- розробити методику оцінки рівня якості довірчого управління фінансовими активами, яка б дозволила надати необхідну інформаційну підтримку для прийняття інвестиційних рішень як власне компаніями, що спеціалізуються на наданні послуг управління активами, так і споживачам цих послуг, наявним та потенційним;

- з метою стимулювання розвитку вітчизняних кооперативних інститутів в сільській місцевості розширити можливі форми їх існування, а також здійснити комплекс заходів щодо нормативного та інституційного забезпечення функціонування системи мікрокредитування. Зокрема, запровадити нову форму кооперативних інститутів – сільськогосподарські кредитні кооперативи, для ефективного функціонування яких створити фонд гарантування кредитів для малих

сільськогосподарських підприємств (ФГКСГ) та впровадити систему розрахунків із застосуванням переказних векселів (у тому числі фінансових), акцептованих кредитним кооперативом (у перспективі – кооперативним банком) та авальованих ФГКСГ;

- вважати, що однією із умов забезпечення сталого розвитку аграрного сектору є формування сприятливого соціального середовища на селі, для чого передбачити визначення максимального рівня передачі повноважень місцевим громадам відповідно до особливостей кожної території у процесі розроблення та вдосконалення нормативно-правової бази щодо формування та використання місцевих бюджетів; доопрацювати законодавство та відповідні підзаконні акти щодо методичного, організаційного та фінансового забезпечення процесу об'єднання територіальних громад й подальшого їх функціонування.

- в частині податкового регулювання пропонується відмінити дію спецрежиму для великих сільськогосподарських товаровиробників і передбачити для них обов'язкове оподаткування прибутку. Зважаючи на об'єктивну необхідність податкової підтримки для малих сільськогосподарських підприємств, до яких можна віднести фермерські господарства з площею земель до 500 га (їх 30,3 тис., 94% від загальної кількості фермерських господарств) зберегти нині діючий режим спрощеної системи оподаткування (4 група платників єдиного податку). Скасувати спеціальний режим ПДВ для сільськогосподарських підприємств.

- запровадити та в подальшому ефективно використовувати механізм страхового захисту аграрних товаровиробників. Він повинен включати такі обов'язкові функціональні складові, як економічну (фінансове забезпечення попередження та відшкодування збитків); інформаційну (накопичення статистичної інформації щодо частоти настання страхового випадку та страхових виплат з метою постійного вдосконалення інформаційної бази для визначення страхових тарифів та премій); екологічну (проведення превентивних заходів з метою запобігання збитків в результаті погіршення стану навколишнього середовища) та соціально-економічну (підтримка на державному рівні підприємств, які мають страховий захист, в т.ч. шляхом субсидування сплачених страхових премій);

- прийняти в новій редакції Закон України “Про державну підтримку сільського господарства України” з врахуванням зобов'язань, що витікають з вступу країни до СОТу та підписанні Угоди з країнами Європейського Союзу “Про зону вільної торгівлі” та необхідності фундаментального реформування ринку сільськогосподарської продукції;

- реорганізувати та об'єднати державні структури (за виключенням Держкомрезерву) що працюють на агропродовольчому ринку в єдину структуру метою якої буде виконання міждержавних торговельних угод, активна торгова позиція по створенню нормального конкурентного середовища на внутрішньому ринку і підтримання відповідного рівня цін.

- при формуванні підприємницького інституціонального середовища в аграрній сфері України основними напрямками забезпечення повинні стати: посилення стимулів суб'єктів підприємницької діяльності до інвестиційно-інноваційної активності, зниження транзакційних витрат суб'єктів аграрного бізнесу, підвищення рівня прозорості й ефективності дозвільної системи, розбудова дієвої інституційної інфраструктури фінансово-ресурсного й інвестиційного забезпечення аграрного підприємництва, формування системи ефективної міжгалузевої та міжсекторної кооперації, формування стимулів для створення локальних інтегрованих економічних систем, збільшення частки витрат на формування мережі інституцій і програм

фінансово-кредитного сприяння, консультаційна підтримка населення сільських територій щодо започаткування власного бізнесу;

- доопрацювати законодавство та відповідні підзаконні акти щодо удосконалення системи державного регулювання аграрного сектора, яка має бути спрямована на сприяння впровадженню агромаркетингу, посиленню інформатизації, технічного оновлення підприємств, підвищення їх конкурентоспроможності та забезпечення сталого розвитку.

- забезпечити оптимізацію транспортних процесів та розбудову складської мережі, зокрема, створити локальні, регіональні і загальнодержавні логістичні центри (центри накопичування та розподілу товарних потоків), а також створити ефективну систему управління запасами аграрної продукції.

8. Відобразити інформацію про результати конференції на сайті НУБіП України.

9. Відповідальному секретарю міжнародної науково – практичної конференції довести рішення з організації конференції до відповідних інстанцій та науково – педагогічної спільноти.

Оргкомітет конференції